

Bir Yumruk Ve Bakış Açısı

– M. Kuvancı · 14 Nisan 2010

Zaman, seferberlik zamanıdır. Fakirliğin, yokluğun, "şef"li dönemin olduğu vakittir.

Köye vergi memurları gelir ve başlar köyün girişinden tahsilata. Bu arada sorar ilk bulduğu yaşlıya: "Falanca ne kadar mısır yaptı, filancanın kaç koyunu var?" Ali Ağa'yla husumeti olan yaşlı adamın eline fırsat geçmiştir. Tahsildar, Ali Ağa'yı sorunca üç ambar mısır yerine on ambar mısır yaptı der, koyunu, ineği, atı misliyle söyler.

Vergi memurları Ali Ağa'nın kapısına dayanır, bütün itirazlarına, ağlama sızlamalarına karşın elinde ne var ne yoksa alıp götürürler. Dönem kıtlık dönemi, seferberlik dönemi...

Ali Ağa çoluk çocuğuyla, eline bakan yetim yeğenleriyle aç kalmıştır. "Evin önündeki dut ağacının yapraklarını kaynatıp yiyorduk." der Ali Ağa'nın 104 yaşında vefat eden eşi Gül Peri ana.

Ali Ağa bu sıkıntıya, açlığa dayanamaz, evde ekmek yapacak un yoktur. Satacak hayvan yoktur. Kalkar, Ordu'dan Sivas'ın Suşehri'ne, asker arkadaşından yardım istemeye gider. Dağlardan, yokuşlardan aşar, yürüyerek on günde Suşehri'ne varır. Arkadaşına derdini anlatır, bir miktar para ile yarım çuval buğday unu alır. Unu sırtına vurup düşer yine yollara. On günlük yoldan sonra varır köye.

Yağmur, çamur, soğuk aldirmeden çocukları için yürümüştür. Bir an önce eve varıp sıcak bir çorba kaynatırma derdindedir Gül Peri anaya..

Köyün girişinde ırmak üzerinde köprüde jandarma yolu kesmiştir. Ali Ağa'yı da durdururlar. Sorarlar ne var sırtındaki çuvalda diye. Ali Ağa'nın tüm direnmelerine rağmen sırtındaki çuvalı indirirler, açar bakarlar ki buğday unu. Kızır komutan: "Ulan biz mısır ununu bulamıyoruz, sen buğday unu yiyorsun ha!" deyip bir temiz döver Ali Ağa'yı. Aldığı un çuvalını da köprüden aşağı, Melet ırmağının sularına döker. Ali Ağa'nın üzeri aranır. Arkadaşından borç aldığı para bulunur. Yine kükrer komutan: "Şu paraya bak, millet kıtlıktan geberiyor, ağız buğday ekmeği yiyor, cebinde parayla geziyor!"

Ali Ağa'nın parasına da el konur. Tüm yalvarmalarına, durumunu anlatmaya çalışmasına, ağlamalarına karşın dayak üstüne dayak yer. Boğazı düğüm düğüm, yara bere içinde varır eve. Günlerce konuşmaz. Zaman sonra anlatır yaşadıklarını eşi Gül Peri ana'ya ve bir vasiyette bulunur: "Vasiyetimdir, der, soyumdan gelen hiç kimse .... Partisi'ne oy vermesin!"

O gün bu gündür, büyük dedem Ali Ağa'nın soyundan gelenlerin hiçbiri ... Partisi'ne oy vermemiştir.

Dedem Ali Ağa, vergi memurlarının zulmüne karşın "Soyumdan gelenler devlete düşman olsunlar" dememiştir. Ali Ağa jandarmanın kendisine eziyetine karşın "Soyumdan gelenler askere düşman olsun!" dememiştir.

Ali Ağa'nın çocuklarından, torunlarından biri bile devlete asi olmamış; askere, polise düşman kesilmemiştir. Devlete asi olanın; polise, askere düşman olanın karşısında olmuştur.

Ahmet Türk'e atılan yumruğun ardından yumruk atan kişinin görüntülerine bakıp "Ellerine sağlık!" ifadesini kullandığım için değerli ağabeyim, yazar Ahmet Haldun Terzioğlu'nun "Farklı bir bakış açısıyla olayları değerlendir, bu yumruk iyi olmadı. Burada bir provakasyon var ... " sözü üzerine bu yazıyı yazma gereği duydum.

Olayda provakasyon var mı yok mu bilmem. Varsa bile ben vatandaş olarak yıllardır ülkeme kan kusturan terör örgütüyle aynı çizgide gidenlere içimden gelenleri söyledim.

Bakış açımı değiştiremiyorum. Devlete asi olana, askere, polise kurşun sıkana bakış açımı değiştirme düşüncem hiç ama hiç yok. Eli kanlı katilleri barış elçisi; kalbi, zihni kara insanların demokrasi havarisi diye gösterilmesine hoşgörölü bir bakış açısıyla bakamıyorum.

Bakış açımı değiştirmem için bu güruhun her türlü terör düşüncesini bir kenara bırakması, imralı canisinin sözcülüğünü sürdürmemesi ve şartsız olarak devlete itaat etmesi gerek.